

על ריבת שושנים

שפות שונות לה, לאהבה, והמשוררת סוזן-שוש בן-עזרא, דוברת אותן היטב. ביד אמן ובתנופה פואטית יוצאת דופן, חושפת בן-עזרא את מסתרי ההעברה הבין-דורית, חוטים סמויים, הנמתחים בין הורים לילדיהם בשרשרת הדורות. כך, הולכת ונחשפת הדרמה המובנית בין אימהות לאי-מהות, היחסים בין בת להוריה המזדקנים, ובה בעת, הכמיהה לבטא את נשיותה וחושניותה ולהיות במגע עם כל חלקיה. שירתה עזת המבע, הופכת את הקריאה בספר לחוויה של סינסתזיה - עירוב חושים. בהרף אחד, מסתחרר הקורא עם "רוח מדברית שרקנית" מהסרה, כמעט טועם משושני הגן.

יעל קידר

